

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rei Poenitentis Simplex Et Hvmilis Confessio

Coloniae Vbiorvm, 1645

CAP. XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10133

tibi manus darem, atque ut imperio tuo has duras cervices meas inflecterem? Peccandi consuetudo, quantam vim habes! Animadvertēbam, flagella illa ab iracundia tua prodire; neque eam per pœnitentiam placare studebam. Noveram, vindicari abs te peccata mea; neque ea per confessionem remove properabam. Peccati pœnam deprecabar; peccandi voluntatem non deserebam. Corpus à morbo sanari cupiebam; & animam ad æternum interitum dari, non laborabam. Nam, cum jam morbus fieret amplior, atque ipsemet intelligerem, quod abessem propius à morte, (hei mihi, horret animus meminisse,) malebam sine pœnitentia ex hac vita discedere, quam cuiquam ex Sacerdotibus, qui tum præsentes aderant, & à quibus frequenter invisebar, peccata mea detegere. Neque in tanta sacerdotum amicorum copia, mihi esse liberum putabam, alium, cui ego notus non essem, ad me vocare; quod verebar, ne aliquam, vitæ minus temperanter actæ, iis suspicionem injicerem, apud quos probitatis laude vigebam. Quamobrem, ne falso collectam existimationem amitterem, veram apud te infamiam ac dedecus subire nō recusabam.

C A P. XIV.

Cum igitur per hanc rationem existimationi meæ prospicerem, salutem animæ meæ pessime consulebam. cum mea flagitia paucorum notitiæ subtraherem, omnium Angelorum atque hominum oculis acrius vehementiusque defigebam. In quo mirari mihi vehementer contigit singularem, tum familiarium, tum amicorum, negligentiam. Tantusne eos